

USTAWA

z dnia 17 grudnia 1977 r.

o polskiej strefie rybołówstwa morskiego.

W celu wzmocnienia ochrony żywych zasobów wód przybrzeżnych do brzegu morskiego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i zapewnienia ich racjonalnego wykorzystania, stanowią się, co następuje:

Art. 1. Ustanawia się na obszarze wód morskich polską strefę rybołówstwa morskiego.

Art. 2. 1. Polska strefa rybołówstwa morskiego jest położona na zewnątrz od granicy morza terytorialnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Bocznymi granicami polskiej strefy rybołówstwa morskiego są:

1) w Zatoce Gdańskiej i w Morzu Bałtyckim — linia począwszy od punktu o współrzędnych: 54° 27' 28" szerokości geograficznej północnej i 19° 38' 36" długości geograficznej wschodniej, przez punkty o współrzędnych: 54° 36' 15" szerokości geograficznej północnej i 19° 24' 22" długości geograficznej wschodniej, 54° 40' 12" szerokości geograficznej północnej i 19° 18' 54" długości geograficznej wschodniej, 54° 48' 54" szerokości geograficznej północnej i 19° 20' 42" długości geograficznej północnej i 19° 03' 48" długości geograficznej wschodniej, 55° 51' 00" szerokości geograficznej północnej i 18° 56' 12" długości geograficznej wschodniej — do punktu, którego współrzędne określają umowy międzynarodowe,

2) w Zatoce Pomorskiej i w Morzu Bałtyckim — linia począwszy od punktu o współrzędnych: 53° 55' 45" szerokości geograficznej północnej i 14° 13' 41" długości geograficznej wschodniej, przez punkty o współrzędnych: 54° 01' 42" szerokości geograficznej północnej i 14° 15' 16" długości geograficznej wschodniej, 54° 07' 37" szerokości geograficznej północnej i 14° 16' 51" długości geograficznej wschodniej, 54° 28' 19" szerokości geograficznej północnej i 14° 35' 51" długości geograficznej wschodniej — do punktu, którego współrzędne określają umowy międzynarodowe.

3. Zewnętrzną granicę polskiej strefy rybołówstwa morskiego stanowi linia łącząca skrajne punkty na liniach będących bocznymi granicami polskiej strefy rybołówstwa morskiego. Szczegółowy przebieg zewnętrznej granicy polskiej strefy rybołówstwa morskiego określają umowy międzynarodowe.

4. W razie braku umów międzynarodowych, o których mowa w ust. 2 i 3, Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia określić granice polskiej strefy rybołówstwa morskiego.

Art. 3. 1. Na obszarze polskiej strefy rybołówstwa morskiego mają prawo uprawiać rybołówstwo morskie oraz pozyskiwać inne żywe zasoby morza wyłącznie polskie statki rybackie.

2. Obce statki rybackie mogą uprawiać rybołówstwo w polskiej strefie rybołówstwa morskiego, jeżeli umowa

międzynarodowa zawarta przez Polską Rzeczpospolitą Ludową z państwem przynależności statku możliwość taką przewiduje.

Art. 4. Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej, w drodze rozporządzenia, określa zasady i warunki uprawiania rybołówstwa przez obce statki w polskiej strefie rybołówstwa morskiego.

Art. 5. Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej ustala corocznie wielkość ogólnego dopuszczalnego połowu dla poszczególnych gatunków żywych zasobów w polskiej strefie rybołówstwa morskiego.

Art. 6. Nadzór nad przestrzeganiem prawa uprawiania rybołówstwa na wodach polskiej strefy rybołówstwa morskiego, wynikającego z przepisów ustawy i przepisów wydanych na jej podstawie, sprawują — niezależnie od uprawnień urzędów morskich — organy ochrony granic.

Art. 7. Organy ochrony granic mogą na wodach polskiej strefy rybołówstwa morskiego skontrolować obcy statek rybacki, gdy zachodzi podejrzenie naruszenia przepisów ustawy lub przepisów wydanych na jej podstawie, a także zatrzymać i zmusić go do zawinięcia do wskazanego portu; kontrola oraz zatrzymanie statku i zmuszenie go do zawinięcia do wskazanego portu następuje w trybie i przy zastosowaniu środków przewidzianych w przepisach o ochronie granic państwowych.

Art. 8. 1. Kierownik obcego statku rybackiego, który dokonuje połowu na obszarze polskiej strefy rybołówstwa morskiego z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy lub przepisów wydanych na jej podstawie,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 2, grzywny od 25.000 do 1.000.000 zł albo obu tym karom łącznie.

2. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1 sąd może orzec przepadek statku, sprzętu rybackiego i złowionych ryb, chociażby nie były własnością sprawcy.

Art. 9. W ustawie z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115 i z 1970 r. Nr 3, poz. 14) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. 1. Kierownik obcego statku rybackiego, który dokonuje połowu na polskich wodach wewnętrznych lub na morzu terytorialnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy lub przepisów wydanych na jej podstawie,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 2, grzywny w wysokości od 25.000 do 1.000.000 zł albo obu tym karom łącznie.

2. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1 sąd może orzec przepadek statku, sprzętu rybackiego i złowionych ryb, chociażby nie były własnością sprawcy.”;

2) w art. 44:

a) w ust. 1 skreśla się oznaczenie ust. 1, a powołanie: „w art. 40 i w art. 41—43” zastępuje się powołaniem: „w art. 41—43”,

b) ust. 2 skreśla się;

3) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. Do orzekania w sprawach wymienionych w art. 41, 42 i 43 ust. 1 właściwe są kolegia do spraw wykroczeń przy urzędach morskich.”

Art. 10. Traci moc ustawa z dnia 12 lutego 1970 r. o ustanowieniu polskiej strefy rybołówstwa morskiego (Dz. U. Nr 3, poz. 14).

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1978 r.